

3.2.1.4. Ecuația neomogenă. Tranziția intrare-ieșire

Soluția generală a ecuației neomogene (3.142) este formată din **două componente**: **o componentă a regimului liber** $x_l(t)$ - soluția ecuației omogene (3.144) corespunzătoare ecuației (3.142) **și o componentă a regimului forțat** $x_f(t)$ - **soluția particulară a ecuației neomogene (3.142).**

Soluția ecuației omogene se determină cu relația (3.167)

$$x_l(t) = \phi(t - \tau, 0) x(\tau)$$

Soluția particulară a ecuației neomogene se determină prin metoda variației constantelor. Se scrie

$$x_f(t) = \phi(t - \tau, 0) q(t)$$

în care $q(t)$ este un vector ce se va determina din condiția ca $x_f(t)$ din (3.217) să satisfacă ecuația (3.142).

$$\dot{x}_f(t) = \dot{\phi}(t - \tau, 0) q(t) + \phi(t - \tau, 0) \dot{q}(t) = A \phi(t - \tau, 0) q(t) + B u(t).$$

Tinând seama de proprietățile matricei de tranziție, conform relațiilor (3.172), (3.173) rezulta

$$\begin{aligned} \dot{x}_f(t) &= A \dot{\phi}(t - \tau, 0) q(t) + \phi(t - \tau, 0) \dot{q}(t) = A \phi(t - \tau, 0) q(t) + B u(t) \\ \dot{q}(t) &= \phi^{-1}(t - \tau, 0) B u(t) = \phi(\tau - t, 0) B u(t) \\ q(t) &= \int_{\tau}^t \phi(\tau - \sigma, 0) B u(\sigma) d\sigma. \end{aligned} \quad (3.218)$$

Înlocuind (3.218) în (3.217) se obține soluția regimului forțat

$$x_f(t) = \phi(t - \tau, 0) \int_{\tau}^t \phi(\tau - \sigma, 0) B u(\sigma) d\sigma = \int_{\tau}^t \phi(t - \sigma, 0) B u(\sigma) d\sigma. \quad (3.219)$$

Soluția generală a ecuației (3.142) va fi de formă (3.220), **numita formula variației constantelor.**

$$x(t) = x_f(t) + x_i(t) = \phi(t - \tau, 0)x(\tau) + \int_{\tau}^t \phi(t - \sigma, 0)Bu(\sigma)d\sigma. \quad (3.220)$$

Daca se utilizeaza expresia (3.161) a matricei de tranzitie, solutia (3.220) a ecuatiei neomogene se poate scrie

$$x(t) = e^{A(t-\tau)}x(\tau) + \int_{\tau}^t e^{A(t-\sigma)}Bu(\sigma)d\sigma. \quad (3.221)$$

Înlocuind $x(t)$ din (3.220) sau (3.221) în ecuatia de iesire (3.143) se obtin relatiile care **exprima tranzitia intrare-iesire**.

$$y(t) = C \left[\phi(t - \tau, 0)x(\tau) + \int_{\tau}^t \phi(t - \sigma, 0)Bu(\sigma)d\sigma \right] + Du(t). \quad (3.222)$$

$$y(t) = C \left[e^{A(t-\tau)}x(\tau) + \int_{\tau}^t e^{A(t-\sigma)}Bu(\sigma)d\sigma \right] + Du(t). \quad (3.223)$$

Daca **momentul initial este $\tau = 0$** si în plus $x(0_+) = 0$, **conditiile initiale sunt nule**, relatiile (3.221), (3.223) devin

$$x(t) = \int_{\tau}^t e^{A(t-\sigma)}Bu(\sigma)d\sigma \quad (3.224)$$

$$y(t) = C \int_{\tau}^t e^{A(t-\sigma)}Bu(\sigma)d\sigma + Du(t) \quad (3.225)$$

Expresiile (3.220), (3.221) si (3.222), (3.223) furnizeaza vectorul de stare si respectiv vectorul de iesire al sistemului pentru orice $t \geq \tau \geq 0$ plecând dintr-o stare initiala arbitrara $x(\tau)$, pentru o marime $u(t)$ aplicata la intrare pe intervalul $[\tau, t]$.

Relatiile (3.220) - (3.225) ramân valabile si pentru sistemele monovariabile descrise în limbaj intrare-stare-iesire, matricele B si C fiind înlocuite cu vectorii b si c^T iar matricea D cu constanta d , adica

$$x(t) = e^{A(t-\tau)}x(\tau) + \int_{\tau}^t e^{A(t-\sigma)}bu(\sigma)d\sigma \quad (3.226)$$

$$y(t) = c^T \left[e^{A(t-\tau)}x(\tau) + \int_{\tau}^t e^{A(t-\sigma)}bu(\sigma)d\sigma \right] + du(t). \quad (3.227)$$

3.2.1.5. Matricea de raspuns la impuls.

Se considera un sistem monovariabil propriu ($d = 0$).
Se presupune $\tau = 0$ si $x(0)$ (conditii initiale nule). Atunci din (3.226), (3.227) rezulta

$$x(t) = \int_0^t e^{A(t-\sigma)} b u(\sigma) d\sigma \quad (3.228)$$

$$y(t) = c^T \int_0^t e^{A(t-\sigma)} b u(\sigma) d\sigma. \quad (3.229)$$

Daca marimea de intrare $u(t)$ este impulsul Dirac $\delta(t)$ se stie ca

$$\int_0^t f(\sigma) \delta(\sigma) d\sigma = \int_{-\infty}^{\infty} f(\sigma) \delta(\sigma) d\sigma = f(0) \quad (3.230)$$

Se noteaza cu $h(t)$ raspunsul sistemului $y(t)$ obtinut în aceste conditii. Din (3.229) rezulta

$$h(t) = c^T e^{At} b \quad (3.231)$$

În cazul sistemelor multivariabile proprii ($D = 0$), se considera ca vectorul de intrare are toate componentele egale cu impulsul Dirac

$$u(t) = \begin{bmatrix} I \\ \vdots \\ I \end{bmatrix} \delta(t) = \mathbf{1} \delta(t) \quad (3.232)$$

unde $\mathbf{1}$ este un vector $\in \mathbf{R}^m$ cu componente unitare.

Înlocuind (3.232) în (3.225) se obtine **matricea raspunsului la impuls**, de dimensiune $p \times m$

$$h(t) = C e^{At} B. \quad (3.233)$$

Coloana de indice i a lui $h(t)$ se determina aplicând un **impuls Dirac $\delta(t)$** la intrarea $u_i(t)$, celelalte intrari fiind nule, si observând **evolutia iesirilor $y_1(t), y_2(t), \dots, y_p(t)$** .

3.2.1.6. Matricea de transfer

Aplicând transformata Laplace directă, pentru condiții inițiale nule $x(0) = 0$, $\tau = 0$ în ecuațiile (3.142), (3.143) se obține

$$X(s) = (sI - A)^{-1} B U(s) \quad (3.234)$$

$$Y(s) = [C(sI - A)^{-1} B + D] U(s) = H(s) U(s). \quad (3.235)$$

Ecuația (3.235) se obține și direct din relația (3.225) în care se aplică transformata Laplace. **Matricea $H(s)$** de dimensiuni $p \times m$ evidențiată în ecuația de ieșire (3.235), se numeste **matrice de transfer**, definită prin expresia

$$H(s) = C(sI - A)^{-1} B + D \quad (3.236)$$

Elementele matricei de transfer $H(s)$ sunt fracții raționale în s cu numitorul de grad n și numărătorul de grad $m \leq n$. Matricea de transfer $H(s)$ este transformata Laplace a matricei de răspuns la impuls

$$H(s) = L\{h(t)\} = C(sI - A)^{-1} B + D = L\{C e^{At} B + D\delta(t)\} \quad (3.237)$$

$$h(t) = L^{-1}\{H(s)\} = C e^{At} B \sigma(t) + D\delta(t).$$

Observație: În cazul sistemelor monovariabile matricea de transfer se reduce la funcția de transfer. În acest caz (3.236) devine

$$H(s) = c^T (sI - A)^{-1} b + d. \quad (3.238)$$

Exemplul 3.10. Se consideră sistemul dinamic liniar multivariabil constant, definit de ecuațiile

x
și

$$\begin{bmatrix} \dot{x}_1 \\ \dot{x}_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 & 6 \\ -1 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 1 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}.$$

Să se calculeze **matricea de transfer și matricea de răspuns la impuls** ale acestui sistem. **Se calculează $(sI - A)^{-1}$** aplicând algoritmul Leverrier--Fadeev, pentru $n = 2$. Se scrie

$$(sI - A)^{-1} = \frac{1}{\Delta(s)} [B_1 s + B_0] = \frac{1}{s^2 - 3s + 2} \left\{ \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} s + \begin{bmatrix} 1 & 6 \\ -1 & -4 \end{bmatrix} \right\} =$$

$$= \frac{1}{s^2 - 3s + 2} \begin{bmatrix} s+1 & 6 \\ -1 & s-4 \end{bmatrix}$$

$$B_1 = I = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \alpha_1 = -\text{tr}(AB_1) = -\text{tr} \begin{bmatrix} 4 & 6 \\ -1 & -1 \end{bmatrix} = -3$$

$$B_0 = A B_1 + I \alpha_1 = \begin{bmatrix} 1 & 6 \\ -1 & -4 \end{bmatrix}, \alpha_0 = -\frac{1}{2} \text{tr}(AB_0) = -\frac{1}{2} \text{tr} \begin{bmatrix} -2 & 0 \\ 0 & -2 \end{bmatrix} = 2$$

18

Matricea de răspuns la impuls se calculează cu relația (3.237.b)

$$h(t) = L^{-1}\{H(s)\} = L^{-1} \left\{ \begin{bmatrix} \frac{s+1}{s^2-3s+2} & \frac{-6}{s^2-3s+2} \\ \frac{s+2}{s^2-3s+2} & \frac{s-10}{s^2-3s+2} \end{bmatrix} \right\} = \begin{bmatrix} -2e^t + 3e^{2t} & 6e^t - 6e^{2t} \\ -3e^t + 4e^{2t} & 9e^t - 8e^{2t} \end{bmatrix}$$

3.2.1.7. Transformări liniare în spațiul stărilor. Echivalența sistemelor dinamice.

Ecuția omogenă (3.144) exprimă o **transformare liniară a spațiului stărilor X în el însuși**. A este matricea acestei transformări. Vectorii x și \tilde{x} sunt exprimați în aceeași bază de vectori din X . Dar spațiul stărilor X admite o înfinitate de baze de vectori, toate legate între ele prin transformări liniare nesingulare. **Schimbarea bazei de vectori din X este echivalentă cu o transformare liniară operată asupra vectorului de stare**.

Fie P o matrice ($n \times n$) nesingulară care definește o transformare a vectorului de stare sub forma

$$\tilde{x} = Px, \quad \det P \neq 0 \quad (3.239)$$

unde \tilde{x} este noul vector de stare. Din (3.239) rezulta

$$x = P^{-1}\tilde{x}. \quad (3.240)$$

Daca în ecuațiile intrare-stare-iesire (3.142), (3.143) ale sistemului dinamic liniar constant se înlocuiește x din (3.240) acestea devin

$$\dot{\tilde{x}} = \tilde{A}\tilde{x} + \tilde{B}u \quad (2.341)$$

$$y = \tilde{C}\tilde{x} + \tilde{D}u \quad (2.342)$$

în care

$$\begin{aligned} \tilde{A} &= PAP^{-1} \\ \tilde{B} &= PB \\ \tilde{C} &= CP^{-1} \\ \tilde{D} &= D \end{aligned} \quad (2.343)$$

Definitia 3.1. Doua sisteme dinamice (A, B, C, D) și $(\tilde{A}, \tilde{B}, \tilde{C}, \tilde{D})$

se numesc **echivalente**, notându-se $(A, B, C, D) \sim (\tilde{A}, \tilde{B}, \tilde{C}, \tilde{D})$, daca exista o **matrice nesingulara** P astfel încât au loc relațiile (3.243).

Se verifica ușor ca \sim este o relatie de echivalenta, adica este reflexiva, simetrica si tranzitiva. Se constata de asemenea ca doua sisteme echivalente au aceeasi dimensiune.

Sistemele dinamice liniare invariante echivalente sunt caracterizate prin **invarianta polinomului caracteristic**, a **matricelor de transfer, de raspuns la impuls si a raspunsului liber** la transformarile liniare nesingulare ale vectorului de stare.

Se considera polinoamele caracteristice ale doua sisteme echivalente. Sa se arate ca cele doua polinoame sunt identice.

$$\Delta(s) = \det(sI - A) \quad \tilde{\Delta}(s) = \det(sI - \tilde{A}). \quad (3.245)$$

Astfel

$$\begin{aligned} \tilde{\Delta}(s) &\equiv \det(sI - \tilde{A}) \equiv \det(sI - PAP^{-1}) \equiv \\ &\equiv \det(PP^{-1}s - PAP^{-1}) \equiv \det P(sI - A)P^{-1} \equiv \\ &\equiv \det P \times \det(sI - A) \times \det P^{-1} \equiv \Delta(s). \end{aligned} \quad (3.246)$$

Din (3.246) rezulta ca sistemele dinamice echivalente au aceeasi ecuatie caracteristica si deci aceleasi valori proprii.

Fie $H(s)$ si $\tilde{H}(s)$ matricile de transfer a doua sisteme echivalente

$$H(s) = C(sI - A)^{-1}B + D \quad \tilde{H}(s) = \tilde{C}(sI - \tilde{A})^{-1}\tilde{B} + \tilde{D}. \quad (3.248)$$

Utilizând relatiile (3.243) se arata ca matricile de transfer $H(s)$ si $\tilde{H}(s)$ sunt identice.

$$(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1}$$

Astfel

$$\begin{aligned} \tilde{H}(s) &= \tilde{C}(sI - \tilde{A})^{-1}\tilde{B} + \tilde{D} \equiv CP^{-1}(PP^{-1}s - PAP^{-1})^{-1}PB + D \equiv \\ &\equiv CP^{-1}P(sI - A)^{-1}P^{-1}PB + D \equiv C(sI - A)^{-1}B + D \equiv H(s) \end{aligned} \quad (3.249)$$

În (3.249) s-a utilizat urmatorul rezultat din calculul matriceal,

$$(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1} \quad (3.250)$$

Din (3.249) rezulta ca **sistemele dinamice echivalente** au **aceeasi matrice de transfer**.

Deoarece **matricea de raspuns la impuls $h(t)$** este **transformata Laplace inversa a matricei de transfer din** (3.249) rezulta si **invarianta matricei de raspuns la impuls** a sistemelor dinamice echivalente. Deci

$$h(t) \equiv Ce^{At}B\sigma(t) + D\delta(t) \equiv \tilde{C}e^{\tilde{A}t}\tilde{B}\sigma(t) + D\delta(t) \equiv \tilde{h}(t). \quad (3.251)$$

Raspunsurile libere ale sistemelor dinamice echivalente sunt exprimate de relatiile

$$y_\ell(t) = Cx_\ell(t) = Ce^{A(t-\tau)}x(\tau) \qquad \tilde{y}_\ell(t) = \tilde{C}\tilde{x}_\ell(t) = \tilde{C}e^{\tilde{A}(t-\tau)}\tilde{x}(\tau). \qquad (3.253)$$

Tinând seama de relațiile (3.216), (3.239), (3.243) din (3.253) se obtine

$$\begin{aligned} \tilde{y}_\ell(t) &= \tilde{C}\tilde{x}_\ell(t) = \tilde{C}e^{\tilde{A}(t-\tau)}\tilde{x}(\tau) \equiv CP^{-1}e^{PA P^{-1}(t-\tau)}Px(\tau) \equiv \\ &\equiv CP^{-1}Pe^{A(t-\tau)}P^{-1}Px(\tau) = Ce^{A(t-\tau)}x(\tau) = y_\ell(t) \end{aligned} \qquad (3.254)$$

Din (3.254) rezulta ca sistemele dinamice echivalente au **raspunsuri libere identice**.

Proprietatile de invarianta ale sistemelor dinamice echivalente conduc la urmatoarea concluzie importanta: **alegerea vectorului de stare pentru un sistem dinamic liniar constant este arbitrara**; oricare ar fi alegerea vectorului de stare **tranzitia cauzala „intrare-iesire”** este independenta de alegerea respectiva.

3.2.2. Sisteme multivariabile discrete

3.2.2.1. Ecuatii vectorial matriceale de stare ale sistemelor multivariabile discrete

Un sistem multivariabil discret invariant în timp este descris prin ecuatii vectorial-matriceale de stare de forma

$$x(k+1) = A_d x(k) + B_d u(k) - \text{ecuatia de stare cu diferente} \qquad (3.295)$$

$$y(k) = Cx(k) + Du(k) - \text{ecuatia iesiri} \qquad (3.296)$$

$$x(k_0) - \text{conditia initiala}$$

cu $x(k)$ - vector de stare ($n \times 1$); $u(k)$ - vector de intrare ($m \times 1$); $y(k)$ - vector de iesire, ($p \times 1$); A_d - matricea de stare, ($n \times n$); B_d - matricea de intrare ($n \times m$); C - matricea de iesire ($p \times n$); D - matricea de cuplaj intrare-iesire ($p \times m$); $x(k_0)$ - vectorul conditiilor initiale ale starilor sistemului.

La sistemele « proprii », nu exista cuplaj direct intrare-iesire, matricea $D=0$.

Ecuatiile (3.295), (3.296) se pot reprezenta prin schema bloc din fig. 3.21, în care $u_i(k)$, $x_j(k)$, $y_l(k)$ corespund respectiv evoluției unei intrări, a unei stări sau a unei ieșiri oarecare.

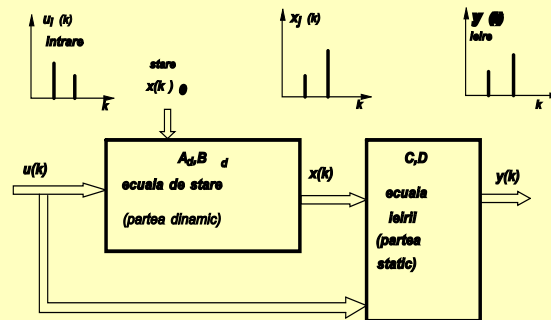

Fig. 3.21

3.2.2.2. Soluția ecuației de stare. Matricea de tranziție

Se presupune că se cunoaște vectorul de stare al condițiilor inițiale $x(k_0)$. Din ecuația de stare (3.295) se determină succesiv

$$\begin{aligned}
 x(k_0+1) &= A_d x(k_0) + B_d u(k_0) \\
 x(k_0+2) &= A_d x(k_0+1) + B_d u(k_0+1) = A_d^2 x(k_0) + A_d B_d u(k_0) + B_d u(k_0+1) \\
 x(k_0+3) &= A_d^3 x(k_0) + A_d^2 B_d u(k_0) + A_d B_d u(k_0+1) + B_d u(k_0+2) \\
 &\vdots \\
 x(k_0+i) &= A_d^i x(k_0) + A_d^{i-1} B_d u(k_0) + \dots + A_d B_d u(k_0+i-2) + B_d u(k_0+i-1).
 \end{aligned} \tag{3.297}$$

Notând $k_0 + i = k$ din ultima relație (3.297) rezulta

$$x(k) = A_d^{k-k_0} x(k_0) + \sum_{i=k_0}^{k-1} A_d^{k-i-1} B_d u(i), \quad k \geq k_0 \tag{3.298}$$

sau

$$x(k) = A_d^{k-k_0} x(k_0) + \sum_{j=1}^{k-k_0} A_d^{j-1} B_d u(k-j) \tag{3.299}$$

Relația (3.298) (sau (3.299)) reprezintă soluția ecuației de stare cu diferențe și cuprinde doi termeni: **primul**

corespunde soluției ecuației omogene - componenta liberă determinată de condițiile inițiale $x(k_0)$;

al doilea termen reprezinta **solutia particulara a ecuatiei neomogene - componenta forzata determinata de marimea de intrare $u(k)$.**

Matricea $A_d^{k-k_0}$ constituie **matricea de tranzitie a sistemului discret** si are urmatoarele **proprietati**

$$\begin{aligned} \phi(k, k_0) &= \phi(k - k_0, 0) = A_d^{k-k_0}; \phi(k, 0) = A_d^k = \phi(k); \phi(0, 0) = \\ &= A_d^0 = I; \phi(k_2, k_1) \phi(k_1, k_0) = \phi(k_2, k_0); A_d^{k_2-k_1} x A_d^{k_1-k_0} = A_d^{k_2-k_0} \end{aligned} \quad (3.300)$$

3.2.2.3. Tranzitia intrare-iesire. Matricea de raspuns la impuls. Matricea de transfer

Înlocuind vectorul de stare $x(k)$ din relatia (3.298) în ecuatia iesirii (3.296) se obtine

$$\begin{aligned} y(k) &= C [A_d^{k-k_0} x(k_0) + \sum_{i=k_0}^{k-1} A_d^{k-1-i} B_d u(i)] + D u(k) = \\ &= C [\phi(k - k_0, 0) x(k_0) + \sum_{i=k_0}^{k-1} \phi(k - 1 - i, 0) B_d u(i)] + D u(k) \quad k \geq k_0 \end{aligned} \quad (3.301)$$

Relatia (3.301) exprima tranzitia intrare-iesire a unui sistem multivariabil discret. În sistemelor monovariabile ecuatiile (3.295) - (3.301) ramân valabile, matricele B_d, C si D se inlocuiesc cu vectorii b_d, c^T , respectiv cu marimea scalara d .

Pentru un sistem monovariabil discret propriu ($d = 0$), considerand $k_0 = 0$ si $x(k_0) = 0$ relatiile (3.298), (3.301) devin

$$x(k) = \sum_{i=0}^{k-1} A_d^{k-1-i} b_d u(i) = \sum_{i=0}^{k-1} \phi(k-1-i, 0) b_d u(i) \quad (3.302)$$

$$y(k) = c^T \sum_{i=0}^{k-1} A_d^{k-1-i} b_d u(i) = c^T \sum_{i=0}^{k-1} \phi(k-1-i, 0) b_d u(i). \quad (3.303)$$

Daca marimea de intrare este impulsul unitar discret

$$\begin{aligned} u(0) &= \delta(0) = 1 \\ u(k) &= \delta(k) = 0, \quad k \geq 1 \end{aligned} \quad (3.304)$$

atunci marimea de iesire $y(k)$ se numeste *raspunsul la impuls al sistemului*, sau *secventa de ponderare*, notat cu $h(k)$. Din (3.303) se obtine

$$h(k) = c^T A_d^{k-1} b_d = c^T \phi(k-1, 0) b_d \quad (3.305)$$

În cazul sistemelor multivariabile proprii ($D = 0$), când vectorul marimilor de intrare de dimensiune $m \times 1$ are toate componentele egale cu impulsul unitar discret

$$u(k) = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ \vdots \\ 1 \end{bmatrix} \delta(k) \quad (3.306)$$

ecuatia iesirii (3.301) pentru $k_0 = 0$, $x(k_0) = 0$ devine

$$y(k) = h(k) = C A_d^{k-1} B_d = C \phi(k-1, 0) B_d. \quad (3.307)$$

Relatia (3.307) defineste **matricea de raspuns la impuls** $h(k)$ al sistemului, sau **matricea de ponderare**, de dimensiuni $(p \times m)$.

Aplicând transformata Z în ecuatiile intrare-stare-iesire (3.295), (3.296) se obtine

$$z(X(z) - x(0)) = A_d X(z) + B_d U(z) \quad (3.308)$$

$$Y(z) = C X(z) + D U(z) \quad (3.309)$$

Din relatia (3.308) se obtine transformata Z a solutiei ecuatiei neomogene de stare

$$X(z) = (zI - A_d)^{-1} z x(0) + (zI - A_d)^{-1} B_d U(z). \quad (3.310)$$

unde $x(0)$ este valoarea initiala a vectorului de stare.

În cazul în care $U(z) = 0$, ($u(k) = 0$, sistemul este izolat fata de intrari) din (3.310) se obtine

$$X(z) = (zI - A_d)^{-1} z x(0) = \phi(z)x(0) = X_I(z) \quad (3.311)$$

care este transformata Z a solutiei ecuatiei omogene corespunzatoare ecuatiei de stare (3.295).

Matricea $z(zI - A_d)^{-1} = \phi(z)$ (3.312)

este transformata Z a matricei de tranzitie a sistemului liniar discret

$$\phi(z) = Z\{\phi(k, 0)\} = Z\{\phi(k)\} \quad (3.313)$$

Matricea $\Phi(z)$ se poate exprima prin seria

$$\begin{aligned} \phi(z) &= \phi(0) + z^{-1} \phi(1) + z^{-2} \phi(2) + \dots = \\ &= I + z^{-1} A_d + z^{-2} A_d^2 + \dots = z(zI - A_d)^{-1}, \quad |z| > 1 \end{aligned} \quad (3.314)$$

Pentru conditii initiale nule, $x(0) = 0$, $k_0 = 0$ din ecuatia (3.310) se obtine **transformata Z a componentei fortate a functiei de tranzitie a starilor**

$$X(z) = X_f(z) = (zI - A_d)^{-1} B_d U(z) \quad (3.315)$$

a carei original, tinând seama si de (3.312) - (3.314), este

$$x_f(k) = \sum_{i=0}^{k-1} A_d^{k-1-i} B_d u(i) = \sum_{i=0}^{k-1} \phi(k-1-i, 0) B_d u(i). \quad (3.316)$$

Înlocuind $X(z)$ din (3.315) în ecuatia iesirii (3.309) se obtine

$$Y(z) = C(zI - A_d)^{-1} B_d U(z) + D U(z) = [C(zI - A_d)^{-1} B_d + D] U(z) = H(z) U(z) \quad (3.317)$$

În ecuatia (3.317) se pune în evidenta matricea ($p \times m$)

$H(z)$ care se numeste matricea de transfer discreta a sistemului multivariabil

$$H(z) = C (zI - A_d)^{-1} B_d + D. \quad (3.318)$$

Matricea de transfer discreta $H(z)$ este transformata Z a matricei de raspuns la impuls

$$\begin{aligned} H(z) &= Z \{ h(k) \} = Z \{ C A_d^{k-1} B_d + D \} \text{ sau} \\ h(k) &= Z^{-1} \{ H(z) \} = Z^{-1} \{ C (zI - A_d)^{-1} B_d + D \} \end{aligned} \quad (3.319)$$

Algoritmul Leverrier-Fadeev permite calcularea matricei inverse $(zI - A_d)^{-1}$, fara a efectua operatia de inversare a matricei. Se scrie

$$(zI - A_d)^{-1} = \frac{\text{adj}(zI - A_d)}{\Delta(z)} = \frac{B(z)}{\Delta(z)} \quad (3.320)$$

$$\Delta(z) = z^n + \alpha_{n-1} z^{n-1} + \dots + \alpha_1 z + \alpha_0 \quad (3.321)$$

$$B(z) = B_{n-1} z^{n-1} + \dots + B_1 z + B_0 \quad (3.322)$$

unde $\Delta(z)$ este un polinom în z de grad n , **polinomul caracteristic** al matricei caracteristice $(zI - A_d)$, $B(z)$ este un polinom matriceal.

$$\begin{aligned} \alpha_{n-1} &= -\text{tr}(A_d B_{n-1}) & B_{n-1} &= I \\ B_{n-2} &= A_d B_{n-1} + I \alpha_{n-1} \\ \alpha_{n-2} &= -\frac{1}{2} \text{tr}(A_d B_{n-2}) \\ &\vdots \\ B_{n-3} &= A_d B_{n-1} + I \alpha_{n-2} \\ \alpha_1 &= -\frac{1}{n-1} \text{tr}(A_d B_1) & B_0 &= A_d B_1 + I \alpha_1 \\ \alpha_0 &= -\frac{1}{n} \text{tr}(A_d B_0) \end{aligned} \quad (3.323)$$

care se pot scrie si în forma $B_i = A_d B_{i+1} + I \alpha_{i+1}$, $i < n-1$; $B_{n-1} = I$

$$\alpha_i = -\frac{1}{n-i} \text{tr}(A_d B_i), \quad i \leq n-1. \quad (3.324)$$

3.2.2.4. Sisteme esantionate. Discretizarea sistemelor netede

În fig. 3.22 este prezentat un exemplu de proces continuu comandat prin calculator. **Procesul continuu** este caracterizat de matricele A, B, C, D . CNA și CAN reprezintă **convertorul numeric-analogic și respectiv convertorul analog-numeric**. ER_0 este **elementul de retenere de ordin zero**.

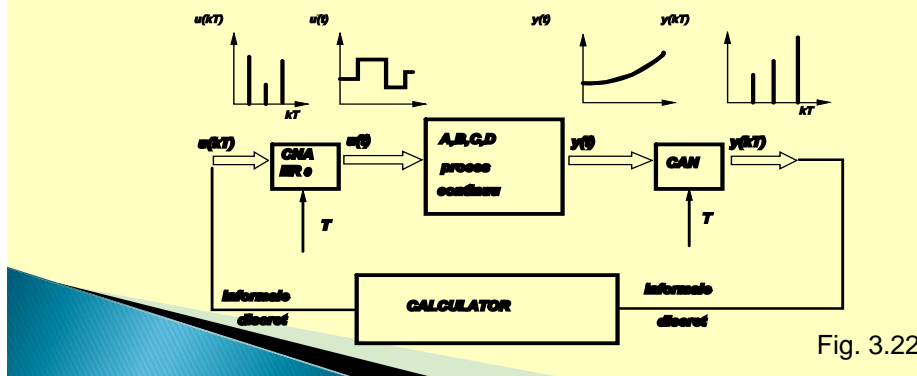

Fig. 3.22

Se caută relațiile între semnalele discrete în timp „văzute” de calculator, $u(kT)$ și $y(kT)$.

Procesul continuu este descris prin ecuațiile de stare (3.142), (3.143)

$$\dot{x} = Ax + Bu$$

$$y = Cx + Du$$

Marimile la momentele kT (notate cu k pentru ușurarea scrierii) satisfac ecuațiile

$$x(k+1) = A_d x(k) + B_d u(k) \quad \text{- ecuația de stare cu diferențe} \quad (3.325)$$

$$y(k) = Cx(k) + Du(k) \quad \text{- ecuația ieșirii} \quad (3.326)$$

Matricele A_d, B_d ale sistemului esantionat depind de matricele A, B ale sistemului continuu și de perioada de esantionare T

$$A_d, B_d = f(A, B, T). \quad (3.327)$$

Pentru un sistem continuu descris de ecuatiile (3.142), (3.143), cunoscând starea sa în momentul de esantionare $t_k = kT$, conform relatiei (3.221) se poate determina starea la momentul de esantionare urmator $t_{k+1} = (k+1)T$

$$x(t_{k+1}) = x(k+1) = e^{A(t_{k+1}-t_k)} x(t_k) + \int_{t_k}^{t_{k+1}} e^{A(t_{k+1}-\sigma)} B u(\sigma) d\sigma \quad (3.328)$$

Datorita elementului de retinere de ordin zero plasat la intrarea procesului continuu marimea de intrare $u(t)$ este mentinuta constanta pe durata perioadei de esantionare T , deci

$$u(t) = u(t_k) = u(k) = \text{constant}, \in [t_k, t_{k+1}]. \quad (3.329)$$

Efectuând schimbarea de variabila $\tau = \sigma - t_k$ si tinând seama ca $t_{k+1} - t_k = T$, din (3.328) se obtine

$$x(k+1) = e^{AT} + \int_0^T e^{A(T-\tau)} B u(k) d\tau \quad (3.330)$$

Comparând relatiile (3.325) si (3.330) se deduce prin identificare

$$A_d = e^{AT}; \quad B_d = \int_0^T e^{A(T-\tau)} B d\tau \quad (3.331)$$

Cu A_d si B_d date de (3.331) ecuatiile (3.325), (3.326) definesc un sistem discret numit **discretizantul cu pasul T** ($T > 0$) al sistemului continuu descris de ecuatiile (3.142), (3.143). Corespondenta între cele doua sisteme este prezentata în fig. 3.23.

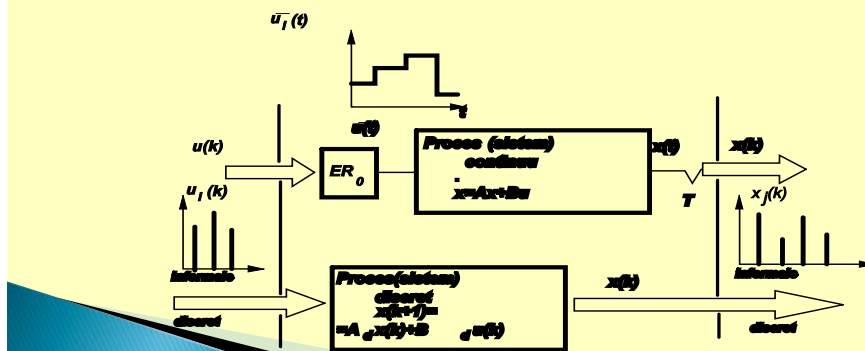

Fig. 3.23

Din figurile 3.22 si 3.23 rezulta ca raspunsurile $y(t)$ (sau $x(t)$) sunt cele ale unui sistem supus la o functie scara $\bar{u}(t)$.

Matricele A_d si B_d pot fi evaluate pe baza proprietatii de dezvoltare în serie a matricei exponentiale e^{AT} , conform urmatoarelor relatii

$$A_d = e^{AT} = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{1}{i!} (AT)^i \quad (3.332)$$

$$B_d = T \sum_{i=0}^{\infty} \frac{1}{(i+1)!} (AT)^i B. \quad (3.333)$$

Daca exista A^{-1} relatia (3.333) se poate scrie si sub forma

$$B_d = A^{-1} (e^{AT} - I) B = A^{-1} (A_d - I) B. \quad (3.334)$$

Relatiile (3.332) - (3.334) se pot programa usor pe un calculator numeric.

Exemplul 3.12. Se considera un **servomotor de curent continuu cu excitatie constanta** (cu magnet permanent), comandat pe indus, ce antreneaza o sarcina prin intermediul unui reductor cu un unghi $\theta(t)$, fig. 3.24.

Servomotorul este inclus într-un sistem de reglare cu esan-tionare a pozitiei $\theta(t)$ comandat de calculator conform structurii din fig. 3.22.

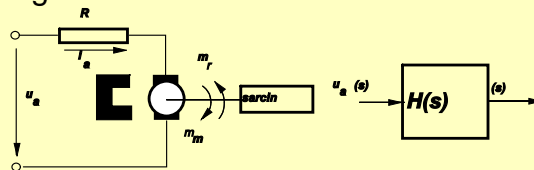

Fig. 3.24

Sa se determine ecuatiile de stare si functia de transfer ale sistemului discret, „vazut” de calculator, corespunzator sistemului continuu, servomotor precedat de elementul de retinere de ordin zero.

Se stabileste mai întâi funcția de transfer a sistemului (procesului) continuu în timp. Se neglijeaza inductanta indusului și se considera momentul de inerție J și coeficientul de frecare k_f reduce la arborele motor.

Se considera ca marimea de intrare $u(t)$ este tensiunea aplicata indusului și ca marimea de iesire $y(t)$ este pozitia unghiulara $\theta(t)$ a rotorului servomotorului.

Se scriu succesiv ecuatiile

a) ecuatia de tensiuni a indusului

$$u_a = Ri_a + e = Ri_a + k \theta^{(1)}; e = k \theta^{(1)} \quad (3.335)$$

e - tensiunea electromotoare indusa.

b) ecuatia de echilibru a cuplurilor

$$m_m = k i_a = m_f + J \theta^{(2)} = k_I \theta^{(1)} + J \theta^{(2)} \quad (3.336)$$

m_m - cuplul electromagnetic; m_f - cuplul de frecari, proportional cu viteza unghiulara $\theta^{(1)}(t)$.

Eliminând marimile intermediare din (3.335), (3.336) se obtine ecuatia diferentia

$$J \theta^{(2)} + \left(k_I + \frac{k^2}{R} \right) \theta^{(1)} = \frac{k}{R} u_a$$

$$\text{sau} \quad \theta^{(2)}(t) + a_1 \theta^{(1)}(t) = b_0 u_a(t). \quad (3.337)$$

Aplicând transformata Laplace și considerând $\theta^{(1)}(0) = \theta(0) = 0$ din (3.337) se obtine funcția de transfer a sistemului continuu (servomotorului)

$$H(s) = \frac{Y(s)}{U(s)} = \frac{\theta(s)}{U_a(s)} = \frac{b_0}{s(s + a_1)}. \quad (3.338)$$

Pentru a stabili ecuatiile de stare continue ale servomotorului se pleaca de la ecuatia diferentiala (3.337) si se aleg ca variabile de stare pozitia $\theta(t)$ si viteza unghiulara $\theta^{(1)}(t)$

$$\begin{aligned}\theta(t) &= x_1(t) & \dot{x}_1(t) &= x_2(t) \\ \theta^{(1)}(t) &= x_2(t) & \dot{x}_2(t) &= -a_1 x_2(t) + b_0 u_a(t) \\ \theta(t) &= y(t) & y(t) &= x_1(t).\end{aligned}$$

Modelul de stare continuu este dat de ecuatiile

$$\begin{aligned}\begin{bmatrix} \dot{x}_1 \\ \dot{x}_2 \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} 0 & I \\ 0 & -a_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ b_0 \end{bmatrix} u(t) \\ y &= [I \ 0] \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \end{bmatrix}; x(0) = 0.\end{aligned}\quad (3.340)$$

Deci

$$A = \begin{bmatrix} 0 & I \\ 0 & -a_1 \end{bmatrix}; B = \begin{bmatrix} 0 \\ b_0 \end{bmatrix} = b; c^T = [I \ 0]. \quad (3.340)$$

Pentru a calcula e^{AT} se aplica de exemplu metoda transformatei Laplace inverse

$$\begin{aligned}[sI - A]^{-1} &= \begin{bmatrix} s & -I \\ 0 & s + a_1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{s} & \frac{I}{s(s+a_1)} \\ 0 & \frac{1}{s+a_1} \end{bmatrix} \\ e^{AT} &= L^{-1}\{[sI - A]^{-1}\} = \begin{bmatrix} I & \frac{1}{a_1}(I - e^{-a_1 t}) \\ 0 & e^{-a_1 t} \end{bmatrix}\end{aligned}\quad (3.341)$$

Tinând seama de (3.341) din (3.331) se obtine

$$A_d = e^{AT} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{a_1}(1 - e^{-a_1 T}) \\ 0 & e^{-a_1 T} \end{bmatrix} \quad (3.342)$$

$$B_d = \int_0^T e^{A(T-\tau)} d\tau B = \int_0^T \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{a_1}(1 - e^{-a_1(T-\tau)}) \\ 0 & e^{-a_1(T-\tau)} \end{bmatrix} d\tau \begin{bmatrix} 0 \\ b_0 \end{bmatrix} =$$

$$= \int_0^T \begin{bmatrix} \frac{b_0}{a_1}(1 - e^{-a_1(T-\tau)}) \\ b_0 e^{-a_1(T-\tau)} \end{bmatrix} d\tau = b_0 \begin{bmatrix} \frac{1}{a_1}T - \frac{1}{a_1^2} + \frac{1}{a_1^2} e^{-a_1 T} \\ \frac{1}{a_1}(1 - e^{-a_1 T}) \end{bmatrix} = b_d. \quad (3.343)$$

Modelul discret al servomotorului, sub forma ecuatiilor de stare cu diferente, care descrie comportarea acestuia la momentele de esantionare este

$$\begin{bmatrix} x_1(k+1) \\ x_2(k+1) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{a_1}(1 - e^{-a_1 T}) \\ 0 & e^{-a_1 T} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1(k) \\ x_2(k) \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \frac{b_0}{a_1}(a_1 T - 1 + e^{-a_1 T}) \\ \frac{b_0}{a_1}(1 - e^{-a_1 T}) \end{bmatrix} u(k) \quad (3.344)$$

$$y(k) = [1 \ 0] \begin{bmatrix} x_1(k) \\ x_2(k) \end{bmatrix}; x(0) = 0.$$

Functia de transfer în z a sistemului esantionat descris prin modelul discret.

$$H_d(z) = c^T (zI - A_d)^{-1} b_d. \quad (3.345)$$

Se calculeaza matricea inversa $(zI - A_d)^{-1}$ obtinându-se

$$(zI - A_d)^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{z-1} & \frac{\alpha}{(z-1)(z-\beta)} \\ 0 & \frac{1}{z-\beta} \end{bmatrix} \quad (3.346)$$

cu $\alpha = (1/a_1)(1 - e^{-a_1 T})$ $\beta = e^{-a_1 T}$.

Tinând seama de (3.340), (3.343) și (3.346) din (3.345), după efectuarea calculelor și simplificărilor posibile, se obține

$$H_d(z) = \frac{b_0}{a_1} \left[\frac{T}{z-1} - \frac{1 - e^{-a_1 T}}{a_1(z - e^{-a_1 T})} \right] \cdot \quad (3.347)$$

Funcția de transfer discretă $H_d(z)$ se poate determina direct din funcția de transfer $H(s)$

$$H_d(z) = (1 - z^{-1}) Z \left\{ \frac{H(s)}{s} \right\} = (1 - z^{-1}) Z \left\{ \frac{b_0}{s^2(s + a_1)} \right\} \quad (3.348)$$

Din (3.348) se obține pentru $H_d(z)$ o expresie identică cu (3.347).

3.3.1. Controlabilitatea sistemelor dinamice liniare netede

Definiția 3.4 Un sistem dinamic liniar constant neted (continuu în timp) caracterizat de ecuațiile (3.142), (3.143)

$$\dot{x} = Ax + Bu$$

$$y = Cx + Du$$

se spune că este **complet controlabil din punct de vedere al stărilor** dacă, pentru orice τ , există un vector de intrare $u(t)$ care transferă orice stare inițială $x(\tau)$ în orice stare finală $x(t_1)$, oricare ar fi $t_1 > \tau > 0$, t_1 finit.

De asemenea se spune că un sistem descris de ecuațiile (3.142), (3.143) este **complet controlabil din punct de vedere al ieșirii** dacă există un vector de intrare $u(t)$ care să transfere orice ieșire inițială $y(\tau)$, oricare ar fi τ , în orice ieșire finală $y(t_1)$, oricare ar fi $t_1 > \tau > 0$, t_1 finit.

Pentru studiul controlabilității stării sistemelor dinamice liniare constante se utilizează foarte frecvent următoarea teorema a lui Kalman.

Teorema 3.3. Un sistem dinamic liniar constant (3.142), (3.143) este complet controlabil din punct de vedere al stării dacă și numai dacă **matricea de controlabilitate Q_c de dimensiune $n \times nm$** este de rang n .

$$Q_c = [B : AB : \dots : A^{n-1}B] \quad (3.366)$$

Deoarece controlabilitatea stării sistemelor dinamice liniare constante este caracterizată numai de perechea de matrice (A, B) se mai spune că sistemul (A, B, C, D) este de stare complet controlabilă dacă **perechea (A, B) este controlabilă**. O **pereche (A, B) este controlabilă dacă și numai dacă $\text{rang } Q_c = n$** .

Fie două sisteme echivalente $(A, B, C, D) \sim (\tilde{A}, \tilde{B}, \tilde{C}, \tilde{D})$

Utilizând relațiile (3.243) se obține

$$\begin{aligned} \tilde{Q}_c &= [\tilde{B} : \tilde{A}\tilde{B} : \dots : \tilde{A}^{n-1}\tilde{B}] = [PB : PAP^{-1}PB : \dots : PAP^{-1}PAP^{-1}\dots PAP^{-1}PB] = \\ &= [PB : PAB : \dots : PA^{n-1}B] = PQ_c \\ \text{rang } \tilde{Q}_c &= \text{rang } Q_c = n. \end{aligned} \quad (3.376)$$

relații care explicitează invarianta controlabilității la transformările liniare nesingulare ale vectorului de stare.

Dacă pentru un sistem (3.142), (3.143) se poate găsi o transformare nesingulară P prin care să se obțină sistemul echivalent sub forma

$$\tilde{x} = \begin{bmatrix} \tilde{x}_1 \\ \dots \\ \tilde{x}_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A_{11} & \dots & A_{12} \\ \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & A_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \tilde{x}_1 \\ \dots \\ \tilde{x}_2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} B_1 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix} u; \quad y = [C_1 \quad \dots \quad C_2] \begin{bmatrix} \tilde{x}_1 \\ \dots \\ \tilde{x}_2 \end{bmatrix} + Du \quad (3.377)$$

$$\tilde{A} = \begin{bmatrix} A_{11} & \vdots & A_{12} \\ \dots & \vdots & \dots \\ 0 & \vdots & A_{22} \end{bmatrix}^{j^{n_1}}, \tilde{B} = \begin{bmatrix} B_1 \\ \dots \\ 0 \end{bmatrix}^{j^{n_1}}, \tilde{C} = [C_1 \quad \vdots \quad C_2] \quad (3.374)$$

$\dim x_1 = n_1$, atunci sistemul este partial controlabil.

În acest caz matricea de controlabilitate este

$$\tilde{Q}_c = \begin{bmatrix} B_1 & A_{11}B_1 & \dots & A_{11}^{n_1-1}B_1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix}^{j^{n_1}} \quad (3.379)$$

Tinând seama si de (3.376), din (3.379) rezulta

$$\begin{aligned} n_1 = \text{rang } Q_c &= \text{rang } \tilde{Q}_c = \text{rang} \begin{bmatrix} \tilde{B} & \tilde{A}\tilde{B} & \dots & \tilde{A}^{n_1-1}\tilde{B} \end{bmatrix} = \\ &= \text{rang} \begin{bmatrix} B_1 & A_{11}B_1 & \dots & A_{11}^{n_1-1}B_1 \end{bmatrix} \end{aligned} \quad (3.380)$$

adica în (3.377) numai perechea (A_{11}, B_1) este controlabila.

Rezulta ca în acest caz sistemul (3.142), (3.143) nu este complet controlabil din punct de vedere al starii.

Din structura ecuatiilor (3.377) se constata usor ca vectorul x_2 nu depinde de vectorul u nici direct, nici prin intermediul componentelor vectorului \tilde{x}_1 , deci componentele vectorului \tilde{x}_2 nu sunt controlabile.

Daca se calculeaza matricea de transfer a sistemelor echiva-lente (3.142), (3.143) si (3.377) se obtine

$$H(s) = C(sI - A)^{-1}B + D = C_1(sI - A_{11})^{-1}B_1 + D. \quad (3.381)$$

Teorema 3.4. Orice sistem este echivalent (în spatiul starii) cu un altul având structura (3.377), în care sistemul (A_{11}, B_1, C_1, D) este controlabil si echivalent intrare/iesire cu sistemul initial.

Pentru un sistem monovariabil, a cărui matrice de evoluție A are polinomul caracteristic $\Delta(s)$ - (relatia (3.180)) i se poate atasa o reprezentare de stare cu matricea \tilde{A} si vectorul \tilde{b} de forma

$$\tilde{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ -\alpha_0 & -\alpha_1 & \dots & \dots & \dots & -\alpha_{n-1} \end{bmatrix}, \tilde{b} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}. \quad (3.388)$$

Perechea (\tilde{A}, \tilde{b}) definește forma canonică controlabilă a unui sistem dinamic liniar monovariabil (vezi relațiile (3.6), (3.7), (3.8)). Se verifică ușor că matricea de controlabilitate a formei canonice controlabile este de forma

$$Q_c = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & x \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 1 & \dots & x & x \\ 0 & 1 & x & \dots & x & x \\ 1 & x & x & \dots & x & x \end{bmatrix} \quad (3.389)$$

Fiind o matrice triunghiulară rezultă imediat că $\text{rang } Q_c = n$, deci sistemul sub formă canonică controlabilă (3.388) este de stare complet controlabilă.

Un sistem monovariabil (A, b, c^T, d) de stare complet controlabilă poate fi adus la forma canonică controlabilă

$(\tilde{A}, \tilde{b}, \tilde{c}^T, \tilde{d})$ printr-o transformare liniară nesingulară a cărei matrice se determină cu relația

$$P = [\tilde{b}, \tilde{A}\tilde{b}, \dots, \tilde{A}^{n-1}\tilde{b}] [b, Ab, \dots, A^{n-1}b]^{-1} \quad (3.390)$$

Într-adevar sistemele (A, b, c^T, d) , $(\tilde{A}, \tilde{b}, \tilde{c}^T, \tilde{d})$

fiind echivalente, între perechile (A, b) și (\tilde{A}, \tilde{b}) există relațiile

$$\tilde{A}P = PA$$

$$\tilde{b} = P b \quad (3.391)$$

Se construiesc vectorii $\tilde{b}, \tilde{A}\tilde{b}, \dots, \tilde{A}^{n-1}\tilde{b}$

care sub forma matriceală determină următoarea ecuație în care necunoscută este matricea P

$$[\tilde{b} \ \tilde{A}\tilde{b} \ \dots \ \tilde{A}^{n-1}\tilde{b}] = P [b \ Ab \ \dots \ A^{n-1}b]. \quad (3.392)$$

Deoarece perechea (A, b) este controlabilă, din ecuațiile (3.392) se obține relația (3.390).

Exemplul 3.13. Fie sistemul dinamic liniar constant

$$\begin{bmatrix} \dot{x}_1 \\ \dot{x}_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} u; \quad y = [1 \ 1] \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}.$$

Să se studieze controlabilitatea stării acestui sistem determinând rangul matricei de controlabilitate.

$$AB = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 3 \end{bmatrix}; \quad Q_c = [B \ AB] = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 1 & 3 \end{bmatrix}; \quad \det Q_c = 0$$

$$\text{rang } Q_c = 1 < n = 2.$$

Rezultă că sistemul nu este complet controlabil din punct de vedere al stărilor.

3.3.2 Observabilitatea sistemelor dinamice liniare.

3.3.2.1. Observabilitatea sistemelor dinamice liniare netede

Observabilitatea este o proprietate a sistemelor dinamice care pune în evidența posibilitatea determinării unei stări prin „prelucrarea” mărimii măsurate.

Definitia 3.7. Un sistem dinamic liniar constant (3.142), (3.143) se spune ca este de stare complet observabilă, dacă pentru orice τ , vectorul de stare $x(\tau)$ oarecare poate fi complet determinat pe baza cunoașterii vectorului de ieșire $y(t)$ pe un interval de timp $[\tau, t_1]$, ($t_1 > \tau \geq 0$).

Pentru aprecierea observabilității sistemelor liniare netede se utilizează frecvent următoarea teoremă:

Teorema 3.11. Un sistem dinamic liniar constant neted este de stare complet observabilă dacă rangul matricei ($n \times n$) de observabilitate este n .

$$Q_o = \begin{bmatrix} C \\ CA \\ \vdots \\ CA^{n-1} \end{bmatrix} \quad (3.431)$$

Deoarece observabilitatea stării sistemelor dinamice liniare netede este **caracterizată doar de perechea de matrice (A, C)** se mai spune că sistemul (A, B, C, D) este de stare complet observabilă dacă **perechea (A, C) este observabilă**. O pereche (A, C) este observabilă dacă și numai dacă $\text{rang } Q_o = n$.

Fie două sisteme echivalente $(A, B, C, D) \sim (\tilde{A}, \tilde{B}, \tilde{C}, \tilde{D})$

Utilizând relațiile (3.243) se obțin

$$\tilde{Q}_0 = \begin{bmatrix} \tilde{C} \\ \tilde{C}\tilde{A} \\ \dots \\ \dots \\ \tilde{C}\tilde{A}^{n-1} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} & & & & CP^{-1} \\ & & & & CP^{-1} PAP^{-1} \\ & & & & \dots \\ & & & & \dots \\ CP^{-1} PAP^{-1} PAP^{-1} \dots PAP^{-1} & & & & \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} C \\ CA \\ \dots \\ \dots \\ CA^{n-1} \end{bmatrix} P^{-1} = Q_c P^{-1}$$

$$\text{rang } \tilde{Q}_0 = \text{rang } Q_0 = n . \quad (3.437)$$

Relatiile (3.437) expliciteaza invarianta observabilitatii la transformarile liniare nesingulare ale vectorului de stare.

Daca pentru un sistem (3.142),(3.143) se poate gasi o astfel de baza a spatiului starilor (sau o transformare liniara nesingulara adecvata) încât aceste ecuatii sa poata fi scrise în forma

$$\begin{aligned} \dot{\tilde{x}}_1 &= A_{11} \tilde{x}_1 + B_1 u \\ \dot{\tilde{x}}_2 &= A_{21} \tilde{x}_1 + A_{22} \tilde{x}_2 + B_2 u \\ y &= C_1 \tilde{x}_1 \end{aligned} \quad (3.349)$$

$$\tilde{x} = \begin{bmatrix} \tilde{x}_1 \\ \dots \\ \tilde{x}_2 \end{bmatrix}^{/n_2}; \tilde{A} = \begin{bmatrix} A_{11} : 0 \\ \dots \\ A_{21} : A_{22} \end{bmatrix}^{/n_2}; \tilde{B} = \begin{bmatrix} B_1 \\ \dots \\ B_2 \end{bmatrix}^{/n_2} \quad (3.340)$$

$$\tilde{C} = [c_1 : 0], \dim \tilde{X}_1 = n_2.$$

atunci sistemul este partial observabil.

În acest caz matricea de observabilitate este

$$\tilde{Q}_0 = \begin{bmatrix} C_1 & \vdots \\ C_1 A_{11} & \vdots \\ C_1 A_{11}^2 & \vdots & 0 \\ \dots & \vdots \\ C_1 A_{11}^{n-1} & \vdots \end{bmatrix} \quad (3.441)$$

Tinându-se seama de (3.437) și (3.441) rezulta

$$n_2 = \text{rang } \tilde{Q}_0 = \text{rang } Q_0 = \text{rang} \begin{bmatrix} C_1 \\ C_1 A_{11} \\ \vdots \\ \vdots \\ C_1 A_{11}^{n-1} \end{bmatrix} \quad (3.342)$$

adică în (3.439) numai perechea (C_1, A_{11}) este observabilă.
Rezulta că în acest caz sistemul
(3.142), (3.143) nu este complet observabil.

Pentru un sistem monovariabil cu polinomul caracteristic $\Delta(s)$ - (relația (3.180)), i se poate asocia o reprezentare de stare

$$\begin{aligned} \tilde{x} &= \tilde{A}\tilde{x} + \tilde{b}u \\ y &= \tilde{c}^T \tilde{x} + \tilde{d}u \end{aligned} \quad (3.444)$$

$$\tilde{A} = \begin{bmatrix} -\alpha_{n-1} & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ -\alpha_{n-2} & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ -\alpha_1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ -\alpha_0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \tilde{b} = \begin{bmatrix} \tilde{b}_1 \\ \tilde{b}_2 \\ \dots \\ \tilde{b}_n \end{bmatrix} \quad (3.445)$$

$$\tilde{c}^T = [1 \ 0 \ 0 \ 0 \ 0], \tilde{d} = d$$

care constituie forma canonica observabila a unui sistem monovariabil. Matricea de observabilitate pentru sistemul (3.444), (3.445) este

$$\tilde{Q}_0 = \begin{bmatrix} I & 0 & 0 & \dots & 0 \\ x & I & 0 & \dots & 0 \\ x & x & I & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x & x & x & x & I & 0 \\ x & x & x & x & x & I \end{bmatrix}. \quad (3.446)$$

Fiind o matrice triunghiulara, rezulta $\text{rang } \tilde{Q}_0 = n$

Deci sistemul monovariabil în forma canonica observabila este complet observabil.

Un sistem monovariabil (A, b, c^T, d) de stare complet observabila poate fi adus la forma canonica observabila $(\tilde{A}, \tilde{b}, \tilde{c}^T, \tilde{d})$ prin-tr-o transformare liniara nesingulara a carei matrice se determina unic cu relatia

$$P = \tilde{Q}_0^{-1} Q_0 = \begin{bmatrix} \tilde{c}^T \\ \tilde{c}^T \tilde{A} \\ \dots \\ \dots \\ \tilde{c}^T \tilde{A}^{n-1} \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} c^T \\ c^T A \\ \dots \\ \dots \\ c^T A^{n-1} \end{bmatrix}. \quad (3.447)$$

Relatia (3.447) se poate demonstra utilizând ecuatia (3.437).

Exemplul 3.15. Fie sistemul dinamic linear constant

$$\begin{bmatrix} \dot{x}_1 \\ \dot{x}_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} u; y = [1 \ 1] \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}.$$

Sa se studieze observabilitatea starii acestui sistem determinând rangul matricei de observabilitate

$$c^T = [1 \ 1]; c^T A = [1 \ 1] \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} = [3 \ 3]$$

$$Q_0 = \begin{bmatrix} c^T \\ c^T A \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 1 & 3 \end{bmatrix}; \det Q_0 = 0$$

$$\text{rang } Q_0 = 1 < n = 2$$

Rezulta ca sistemul nu este de stare complet observabila.